

ד ת ת ה ה !

מיליארד אחד? חצי מיליארד?
זהו המרכיב היסודי של אינדוסטריה הממשל — אינדוסטריה החונק את משק המדינה, לא פחות מאשר את המוסר הלאומי ואת הדמוקרטיה. הרכב הקואליציה הוא רק מפתח לחלוקת השלל הזה, כמו שהרכב האצולה שימש מפתח לחלוקת השלל במישור הפיאודלי.

המלך חילק לדוכסיו מחוזות רי צמתיים. הקואליציה מחלקת למפי לגותיה משרדי-ממשלה ואזרחים. אז, כמו עתה — לשם חליבה עד המיפה האחרונה.

★ ★ ★

ע ד כאן דיברנו על הקואליציה. עתה נדבר על המישור. זוהי הכנסת. כי הניתוח עד כה העלה בלבך, ללא ספק, שאלה הגיוניות: אם השלל מתחלק בין מפי לגות הקואליציה, מדוע שותקות מפלגות האופוזיציה? אם יש למפא"י ולאחדות-העבור דה עניין לחפות על המפד"ל — איזה עניין יש למפ"ם ולליברלים?

יש לכך יותר מתשובה אחת. הם היו ב- ממשלות קודמות, והשתמשו שם באותן ה- שיטות. הם מקמים להיות שותפים בממש- לות עתידיות — ולהשיגן או בדרך זו. הם שותפים גם כיום לעשרות קואליציות אח- רות — בסוכנות, בהסתדרות, בעיריות — שם נהוגים אותם הכללים עצמם.

זהו הצד החומרי של קביעתנו הרעיונית: שהאופוזיציה שייכת למישור לא פחות מן הקואליציה. המפלגות האלה יכולות להיות אופוזיציה כמו שטר, אך לא ל מישור.

הן נאלצות, או מעדיפות, זמנית, לשבת מחוץ לקואליציה — אך אין הן חולקות על עצם השיטה של חלוקת השלל. כי אכן, מפלגות אלה אינן יכולות להת- קיים מחוץ למישור זה, וללא חלוקה זו. מכיון שהן מהות טרסטים כלכליים, מכיון שהן מספקות לנתיניהן גיבויים ושכוננים ותקציבים ועתון-יומי, הן זקוקות לזרם של הנאות, הטבות וכסף. הן זקוקות לחלוקה — החל בחלוקת כספי המגביות בחו"ל, וכלה בחלוקת כספי משלם-המיסים.

מסירת הזמנות לעשרה בתי-חולים, נוסח שפיגל, כדאי לאפשר למפד"ל לנהל מערכת-בחירות מוצלחת, שתכניס לכנסת תריסר ח"כים, שיבטיחו למפלגה חלק ב- קואליציה הבאה, שיאפשר לה למסור הז- מנות לעשרה בתי-חולים נוספים. מעגל קס- מי.

מדוע רגזה המפד"ל בשעת גילוי פרשת- שפיגל? מפני שנחערור הרושם כאילו רק היא עושה כך.

רושם זה פולק עתה. מפלגות המישור, כקואליציה כאופוזיציה, התלכדו והכריזו בקול רממה דקה: כולנו עושות כך.

★ ★ ★

יש החוששים כי גילוי אמת זה, והח- דרתה לתודעת הציבור, ישרת את דויד בן-גוריון וביטחונותיו.

הציבור מתחיל לראות סופית בכל המפ- ל גות הקיימות. המישור הקיים בארץ שוקע בביצה של התנחנות, כמו הפובליקה ה- רביעית בצרפת. הודות לרגש הכללי של גועל, יאוש ואדישות, הצליח דה-גול להש- תלט בפאריס. האין חשש כי כך יעשה בן- גוריון בירושלים?

חשש זה מבוסס על טעות. דה-גול לא היה מזוהה עם השחיתות המפלגתית. הוא סירב להשתתף אף במפלגה שרוקמה על-ידי חסידיו. הוא היה יכול לנצל את ריגושי ה- גועל, כי אף שמץ מהם לא דבק בו.

ואילו בן-גוריון — הוא הראש הרישמי והמעשי של מישור הריקבון עצמו. הוא ש- ציחה לקבור את פרשת-שפיגל — ובזאת קיבל את הוזהמה על עצמו. הוא העומד ב- ראש המפלגה שהעלתה את שוד-הציבור לדרגת אמנות. הוא המעודד את השחיתות בשאר המפלגות, בידעו כי יצאניות קניויות זולות יותר משותפות רעיוניות.

למה לדבר על שפיגל, רפאל, או שפירא? המישור הוא מישורו של דויד בן-גוריון, והוא הנהגה העיקרי מן השחיתות הציבורית.

נות הייבוא, האשראי, ההזמנות הממשל- תיות, השימוש בכספי הסעד, השליחיות בחו"ל, הגיבויים במשרדים ממשלתיים וחצי- ממשלתיים אחרים וכו' וכו'. עתה, עם פרשת-שפיגל, נפתח האשנב אל שדה שלם חדש של הנאות: עשרות המיל- יונים של כספי השוחד, הקומיסיון-החשאי וה"תרומות" אותן גובה המפלגה, תמורת מסירת העבודות וההזמנות מטעם המשרד הממשלתי שהיא שלטת בו.

כל זה נוגע, כמוכרן, גם לשאר המשרדים הממשלתיים, ולשאר המפלגות המשתפות בממשלה. כל אותן הטבות גלויות, גלויות למחצה, חשאיות ופליטיות מגיעות גם להן.

מבעד לאפלה החלו מסתמנות דמויותיהם של יצחק רפאל, משה שפירא, ועוד. נש- אלה השאלה: למה — למי — נועדו ה- כספים?

שלב זה אינו סוב יודיציה. איש לא הואשם, איש לא נחקר, איש לא נתבקש אפילו לוותר על חסר- נותו.

התנהגות הממשלה והכנסת מעלה עתה את הפרשה למישור חדש. פותחת את ה- בשלב זה מעורבים לא רק ראשי המפד"ל — אלא ראשי כל המפלגות במדינה.

דויד בן-גוריון (בפינלנד): הוא הנהנה האמיתי

אם לא הורם בקואליציה אף קול אחד שתבע לערוך חקירה מקיפה, לבטל חסינויות, למצות את פרשת-שפיגל עד תום — הרי פירוש הדבר שכל משרד-הממך שלה, וכל מפלגות הקואליציה, משתמשות בשיטות אלה.

וההיגיון אומר שעל כל מיליון שגובה המפד"ל בצורה זו, גובה מפא"י עשרה מיליונים.

★ ★ ★

כך מוכחת הטענה אשר השמענו ב- משך השנים, בחדוגיות משעממת, ב- מדור זה:

שקואליציה ממשלתית בישראל אינה ברית מדינית להנהגת ה- מדינה, אלא ברית מפלגתית ל- חלוקת השלל.

מהו השלל? בשנה הבאה יתקרב תקציב המדינה לשני מיליארד לירות. איזה חלק מסכום זה זורם חזרה לכיסי המפלגות, תוך שוד גלוי או מוסתר של קופת-המדינה? איזה חלק ממיסוך משמש לקיום המפלגות?

יזו כנסת נחמדה יש לנו! איזו כני- סת הגונה, תרבותית, גיטלמנית, אדי- בה, נדיבה!

האם חששת כי המפלגות האחרות ינצלו את פרשת-שפיגל כדי לדפוק את המפלגה הדתית-לאומית, לנגח את מנהיגיה, להשחיר את פניה?

האם פחדת שמא נהיה עדים למחזה מביש של השמצות הדדיות, של סערות-רוח, של המולת צעקות וקריאות-ביניים? האם כירסם בליבך הספק שמא לא יכולו ה"ח"כים לשלוט ברוחם, שמא יורמו אגרו- פים, כמו בפרלמנטים של יפאן וצרפת?

אם כן — אינך מכיר את הכני- סת הריבונית של מדינת ישראל.

אומנם, גם בה פורץ כל כמה שבועות סקאנדל. פעמים רבות כינו ה"חכים הנכ- בדים זה את זה בשמות כמו "מארקאץ", "כיריון", "פירחח", "מלשין". גם השבוע פרצה סערה בעת דיון על מסקנות הממש- לה בפרשת-סובלן, ורק בקושי ניתן להמי- שיך בישיבה.

אבל זה לא יכול לקרות בעניין כמו פרשת-שפיגל.

כאן התנהלה הכל בקטט מופתי. בסך-הכל הוגשו שתי הצעות לסדר-היום, שנוסחו ב- עיונות כה רבה, עד כי זה לא היה מבין במה המדובר. הדיון היה קצר ומנומס. לא היו שום קריאות-ביניים.

איש לא הזכיר את פרשת-שפי- גל בשמה. איש לא קרא בשמות-י- הם של האדונים שפירא, רפאל ושות'. שם המפד"ל לא הזכיר אף ברמז.

דובר רק על סדרים מופשטים, על נוהלים הטעונים (אולי) חיקון כלשהו. וכל זה ב- התאפקות עילאית, במילים רכות, רק כדי לצאת ידי חובה בלתי-נעימה.

רוח גדולה יכולה לקום בכנסת כאשר מדברים על עצמות ז'בוטינסקי. אפשר לה- קים בה רעש בפרשת סובלן. אפשר להצית אש רישורית אפילו בעניין המישל הצבאי. כי ז'בוטינסקי מת, סובלן נקבר והמימשל הצבאי נוגע למדיניות גבוהה. לא ברות, לא כרעש ולא באש — מהות המישור.

ואילו פרשת-שפיגל — היא נוג- עת לנישמת המישור. נשמה זו אינה מתגלה ברוח, ברעש ובאש — אלא בקול רממה דקה.

★ ★ ★

זו רממה דקה ירד על פרשת- שפיגל. לא דממה של קודש, אלא דמ- מה של בית-קברות.

ראש-הממשלה בכבודו ובעצמו קיבל ב- שבוע שעבר את ראשי המפד"ל, הבטיח להם תגינת את ההשתקה. לגלגלי החקירה של המישור נעצרו בגלוי, במלוי שהחלו בחקירת אף לא אחת ממאות ההסתעפויות של העבירה המקורית המוצמצמת. כל ה- עתונים עשו יד אחת כדי להוריד את הפר- שה מן הכותרות.

ולסוף, גרוע מכל: כל המפלגות גם יחד, מחרות ועד מקי"ם, מפ"ם ועד אגודת-ישר- אל, שיתפו פעולה כדי לקבור את העניין סופית.

רממה דקה זו היא התופעה ה- חשוכה ביותר בכל פרשת-שפיגל.

זהו השלב השלישי, המכריע, של הפרשה. השלב הראשון הקיף רק את העצורים. פקידי בכיר של משרד ממשלתי, מנהיג מר- כוז של המפד"ל, האיש המרכזי במערכת הכספים של המפלגה, נתפס בפרשת-שוחד של מאות אלפי לירות, שהיתה בלי ספק חלק מפרשת-שוחד של מיליונים.

שלב זה הוא סוב יודיציה. הוא יוכרע במשפט. ויש לחזור ולהדי- גיש ללא הרף: זהו השלב ה- חיד בכל הפרשה שהוא סוב יוד- יוציה.

השלב השני הקיף את כל ראשי המפד"ל.